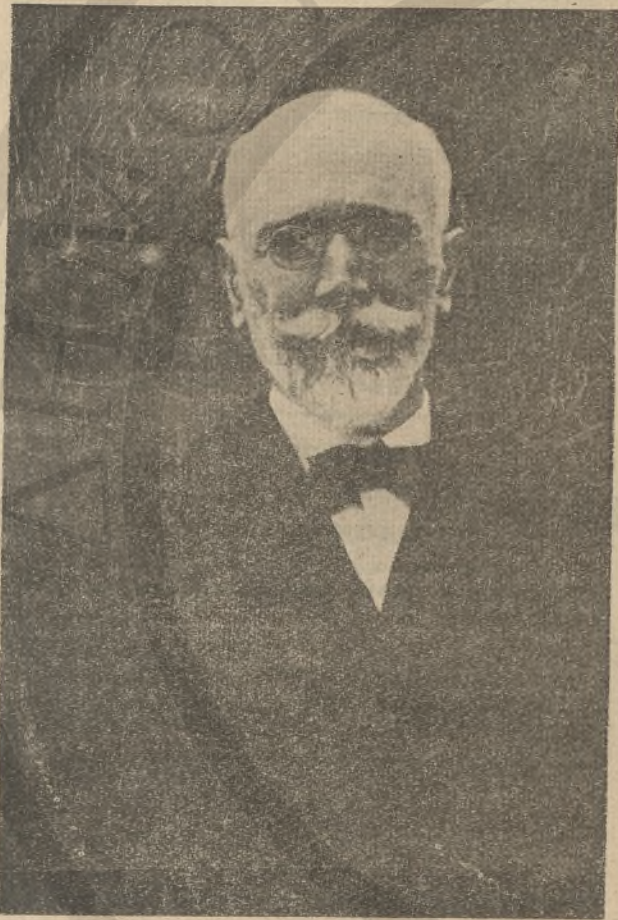

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΗΣ

Art

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

- λογοτεχνία
- ποίησης
- τέχνη
- διαφήμισις
- χιούμορ

Έκδοσις τού Διαφημιστικού
Γραφείου τών Χανίων ART

Τὸ σπίτι, τὸ παλιόσπιστο τὸ κίττεις σὲ παλάτι
καὶ τ' ἄλογο τὸ ἄρρωστο ἐσὺ νὸ κάνεις ἄτι
καὶ καβαλλάρης φτερωτὸς μέσα στὴ μάχη μπαίνεις,
Μὲ τίς ἀράχνες τοῦ σπιτιοῦ μεταξωτὰ ὑφαίνεις
καὶ τὰ περνᾶς στὸν ἀργαλειό, τὰ κάνης μιὰ χλαμίδα
καὶ τὴ χλαμίδα δὲν φέρᾶς, τὴ δίνεις στὴν Πατρίδα.

Τὸ ἤλεκτρον
Σοῦν

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ART

ART

Μηνιαία εικονογραφημένη λογοτεχνική καλλιτεχνική διαφημιστική επιθεώρησης ὄργανο τοῦ Διαφημιστικοῦ Γραφείου ART,

Ἐκδότης: ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
Γροφείον: Καραϊσκάκη 92 — ΧΑΝΙΑ
Οἰκία: Θεοτοκοπούλου 18

ἽΟροι συνδρομῶν

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησίᾳ Δρχ. 50
Ἐξάμηνος » 25
Διά Δήμους Τραπεζῶν, Ὀργανισμούς » 100

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησίᾳ Δολ. Ἀμερικῆς 7

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀποστέλλεται τὸ περιοδικόν, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν συνέχισιν τῆς ἀποστολῆς, ὅπως ἐπιστρέψουν τοῦτο ἐντὸς 10ημέρου. Ἄλλως θὰ θεωροῦνται συνδρομηταὶ μας.

Χειρῶν γραφᾶ καὶ φωτογραφίαι δημοσιεύομεναι ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

**Διαφημιζέσθε μέσω τοῦ
Γραφείου ART (ὁδὸς Καραϊσκάκη 22 Ν. Δ. Ἀγορᾶ).**

Ἐτὸ ἤλεκτρον ἔπειτα
δα βρῆτε ὅλα τὰ εἶδη ποὺ
δα μᾶλλον ἐπὶ ζωῆ σας
εὐχαρίστη καὶ χαρῶμενη

Τὸ Κατάστημα

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΡΚΟΦΤΑΚΗ

Τελείως ἀνανεωμένον δίδει μιά χαρούμενη ὄψη στὸ ΣΑΝΤΡΙΒΑΝΙ, καὶ τονώνει τὴν ἐμπορικὴ κίνησιν τῆς παλαιᾶς πόλεως.

Τὰ Κατάστημα

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΡΚΟΦΤΑΚΗ

Μπορεῖ μ' ὅλες τὶς δυνατὲς εὐκολίες νὰ κάμῃ τὸ σπίτι σας νὰ λάμπῃ. Μ' ἓνα κομψὸ καὶ ἀποδοτικὸ Ραδιόφωνο τῶν καλυτέρων ἐργοστασίων.

Μὲ μιά Ραπτομηχανὴ ΝΕCCHΙ

Μπορεῖ νὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ ἀκόμη μὲ τὰ ἀκριβέστερα Ρολόγια ΩΜΕΓΑ καὶ ΡΟΪΣ

Μπορεῖ νὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ ἄνεση καὶ ταχύτητα μ' ἓνα μοτοσακὸ, ἓνα σκοῦτερ, μιά μοτοσυκλέττα ἢ ἓνα ποδήλατο

Μὰ καὶ τὴν ἄνεση τῆς νοικοκυρᾶς τὸ κατάστημα Μ. ΧΑΡΚΟΦΤΑΚΗ μπορεῖ νὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ μὲ Κουζίνας Σούπερ Γκάζ ἢ μὲ ἓνα ἠλεκτρικὸ σίδερο. Τέλος ἓνα ψυγεῖο ἢ μιά ἠλεκτρικὴ κουζίνα εἶναι τὸ συμπλήρωμα κάθε συγχρονισμένου σπιτιοῦ.

ΕΔΩΔΙΜΑ—ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

ΣΤΥΛ. ΝΙΚΑΚΗΣ

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΑΓΟΡΑΣ—ΤΗΛ. 7.07

ἽΟλα τὰ Κρητικὰ προϊόντα

Μέλι Ἀκρωτηρίου καὶ Λευκῶν Ὀρέων

ΑΘΟΥΤΥΡΟΙ-ΒΟΥΤΥΡΑ-ΕΛΑΙΑΙ

ΣΑΠΩΝΕΣ-ΞΗΡΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Σταφίδες—Ἀμύγδαλα—Καρύδια-Σύκα

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΝΙΚΑΚΗΣ

ἽΟ πρῶτος εἰς τὴν κατανάλωσιν τῶν ἀλιπάστων ἐξωτερικοῦ καὶ ἐγχωρίων.

ΤΑΞΕΙΔΙ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

ΑΝΩΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΜΙΩΝ
ΑΠΕΛΒΑΤΙΩΝ

Λίγα λόγια για τον συγγραφέα «Της 'Ηλιόλουστης φτώχειας» σ'ν εισαγωγή σ'τ' άρθρα που θ' ακολουθήσουν, θ'έθελα νά γράψω με σκοπό νά εκφράσω τήν αγάπη μου και τόν ένθουσιασμό μου για τήν γνωριμία του. Πάνω στό χιονισμένο μαύρο δγκο τῶν βουνῶν τῆς Μουρτζάνας γνώρισα για πρώτη φορά :όν Χρῆστον Ζαλοκώστα. Παρ ξιν. Κι' ὄμοις. Ἐκεῖ πάνω στό θεόρατο τοῦτο βουνό τοῦ θρύλου χωμένος σ' ἕνα μισογκρεμισμένο σπιτάκι πέρυσι, ντυμένος στό χκκί διάβκσα τὰ βιβλία τοῦ Ζαλοκώστα και στή σκέψι μου με τήν μαγεία τοῦ συγγραφέα ἀνακκτώθηκε τό παληό με τό τωρινό μεγαλειό τῆς Ἑλλάδας. Ὅστερα σ'ν ἤρθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου και χαιρέτισα τοὺς κκυριδεροὺς δρόμους τοῦ θεόρατου Βουνοῦ ἕνα ἀπόγεμα σ'τὴν Ἀθήνα ἔσφιγγα τό χέρι τοῦ συγγραφέα τοῦ «Ροῦπελ» και τό βλέμμα μου γέμιζε ἀπό τήν παρουσία του Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ γραφείου του, φιλική, μιλεζ γιαυτόν και τήν ζωή του. Γύρω τὰ ράφια γεμάτα βιβλία. Στό γραφεῖο χαρτιά και μολύβια στοὺς τοίχους, στίς ἐταξέρες μεταλλικαι και ἀναμνηστικαι. Κάθομαι ἀ ναπαυτικὰ σ' ἕνα καναπέ και παρα-

Ο Κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

κολουθῶ τόν συγγραφέα που μου κρατοῦσε συντροφιά πάνω κει στίς σκοτεινές βουνοκορφές τῆς Ἡπείρου.

— Ἀρχισα νά γράψω γύρω στό 35. Πήγαίνα σ' ἐκδρομές, σέ νησιὰ και σέ θάλασσες. Διηγόμου τήν ἱστορία κάθε τόπου που πηγαίναμε. Κάποιοι τότε μοῦπε. Αὐτὰ που μάς λές γιατι δέν τὰ γράφεις; Ἔτσι ἤταν ἡ ἀρχή. Κάθε βιβλίο μου περνά καιρός για νά γεννηθῆ. Προτοῦ δῆ τό φῶς τοῦ κόσμου τό κλειδῶνω στό συρτάρι και μετά τό ξεναπλάθω. Ἔτσι γράφτηκαν ἔλα τὰ βιβλία τοῦ Χρῆστου Ζαλοκώστα που γνώρισαν τόσες και τόσες ἐκδόσεις. Τό «Γύρω ἀπ' τήν Ἑλλάδα» τό «Περιβόλι τῶν Θεῶν» κῆ Πίνδος» τό «Ροῦπελ» τό «Χρονικό τῆς Σκλαδιᾶς» και τό τελευταῖο βιβλίο του «Ἡ ἠλιόλουστη φτώχεια».

Τὴ δελτίο τῆς ART αἰσθάνεται μεγάλη ὑπερηφάνεια που δίνει στοὺς ἀναγνώστες του τό ἀπόσπασμα τοῦτο που μιλεῖ για τήν Κρήτη ἀπό τό βιβλίο τοῦ Χρῆστου Ζαλοκώστα «Γύρω ἀπ' τήν Ἑλλάδα». Ἡ λαμπρὴ θέση που κατέχει σὰ γράμματα, στήν ἐπιστήμη και στήν πολιτική σῆμερον ὁ Χρῆστος Ζαλοκώστας, κάνει νά θαυρήνη πολὺ ἡ γνώμη του κ' ἀκόμη μάς γεννά ὑπερηφάνεια που ἕνας τέτοιος συγγραφέας μιλεῖ με ἔνθουσιασμό και αγάπη για τό νησί μας.

Κ.Ε.Μ.

Θ ἦταν μιὰ καλαμιὰ ψηλὰ ὁ ἦλιος τό πρωῒ, δταν φάνηκε τό ρημόνισο τῆς Δίας και σέ λίγο τὰ βουνὰ τῆς Κρήτης, με τήν ἱερὴ Ἴδη που γεννήθηκε ὁ Ζεὺς, στή μέση. Κάθε ἐννέα χρόνια ὁ βασιλιάς Μίνως ἀνέδκινε στήν κορυφή τῆς και μέσα σέ βροντές κ' ἀστραπές συνομιλοῦσε με τόν Δία για νά κανονίσουν τήν τύχη τοῦ κόσμου, ὡς τῆ νέα συνάντησή τους. «Μινων ἐννέωρος βασιλευε», λέγει ὁ Ὅμηρος. Τὴν ἡμέρα κείνη στόν κάμπο τῆς Κνωσοῦ ψῆναν χίλια δόδια για νά ρουφᾶ τήν κνίσσα ὁ θεός, που τοῦ ἀρέσει ἡ μυρουδιά τοῦ πάχους καθῶς στᾶζει σ' ἀναμμένα κίρ βουνα και κίγεται.

Μεταξὺ Ἴδης και Ἡρακλείου φαίνεται τώρα καθάρὰ τό γαλανὸ ὕψωμα τῆς Γισούχας, που μοιάζει με πρόσωπο ξεπλωμένου ἀνδρός, Ὁλύμπιου νεκροῦ. Δέν ἔχουν ἀδικιο νά λέν οἱ Κρητικοὶ πῶς εἶν' ὁ ἴδιος ὁ Ζεὺς κμκμκρωμένος μετά τό θάνατό του. Ἐναν μεγάλο θεό δέν τόν χωρεῖ κανένας τόφος' ἐκεῖ που παράδωσε τήν τελευταῖα του πνοή, ἐκεῖ κ' ἀπόμεινε, βουνὸ δλόκληρο.

Ἡ τρικυμία φαίνεται νά κκταλαχιιάζῃ ἴσα-ἴσα τήν ὄρα που τῆς ξεφύγαμε' μπαίνομε στό λιμάνι, περασμένο μεσημέρι, με σηκωμένα ἔλα τὰ πανιά μας για ἐπίδειξη και προσπερνᾶμε ὀλοταχῶς τό βενέτικο φρούριο, γέροντα πολεμιστῆ που μόλις στέκει σὰ

πόδια του. Γρήγορα ἡ ἀρχὰ θὰ τόν σηκώσουν ἀπό δῶ γιατι ἔνοχλει τῆ ζωή, τό λιμανάκι του μόλις χωρεῖ μερικὰ κᾶκια. Ὁ νέος κυματοθραύστης, 190 μέτρα μακρὺς, κάνει μιὰ μπουκιά τό ἀρχαῖο πόρτο, διασλεῖ τῆ μανία που ἔχει ἡ μεταπολεμικὴ γενεὰ για μεγάλα ἔργα. Τὴν ἴδια ἐντύπωση δίνει και ἡ πόλη τοῦ Ἡρακλείου, με τὰ καινούρια κτίρια και ἔργαστάσιά τῆς, δείχνει τό σφυγμὸ ἀπὸ τόν ὁποῖο πάλλεται ἡ σύγχρονη Κρήτη, με δὲ χασομεροῦμε καθόλου στήν πόλη. Παίρομε τ' ἀμπέλια που βγαίνουν ἀνατολικά για τήν Κνωσοῦ και μετά πέντε χιλιομέτρα ἄντικρῶζομε κάποιο χαμηλὸ λόφο' τίποτε σπουδαῖο δέν περιμένεις ἐκεῖ. Κι' ὄμως φαίνονται ἐρείπια ἀπάνω του εἶναι τ' ἀνάκτορα.

Παλαιὰ ὁ δρόμος περνοῦσε ὀκτῶ μέτρα καθύτερα ἀπὸ τό σημερινό, ἀλλὰ και πάλι τόσα λίγα μέτρα ὕψος δὲ μπορούσαν ν' ἀρκέσουν για τήν ὑπεράσπιση τέτοιου κκλατιοῦ. Ἡ ἀφέλεια αὐτὴ ἀποδεικνύει τήν πεποιθήση που εἶχαν στό στόλο τους οἱ Κρητικοὶ τοῦ Μίνω, ἱκανοῦ νά προστατέψῃ ἀπὸ μακριὰ τὰ πλοῦτη τῆς ἀνοχόρωτης πρωτεύουσας. Οἱ ἀνασκαφές που ἔκανε ἀπὸ τὰ 1900 ὁ Sir Arthur Evans στό λόφο τοῦ Κεφάλου, ἔφεραν σέ φῶς ἕνα μοναδικὸ σύγολο, τό ἀνάκτορο τῆς Κνωσοῦ, τῆ μικρὴ βασιλικὴ ἔπαυλη, τῆ νεκρό-

(Συνέχεια εἰς τῆ 10 σελίδα)

SIEMENS-SCHUCKERTWERKE AKTIENGESELLSCHAFT
ΣΗΜΕΝΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε.

Ἄντιπρόσωποι διὰ τὸν Ν. Χανίων

Γ. ΧΑΡΚΟΦΤΑΚΗΣ - Κ. ΑΓΑΖΑΔΕ

(ΒΑΣΙΛ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 42)

SIEMENS

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΙ ΚΟΥΖΙΝΕΣ — ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ —
ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ — ΣΚΟΥΠΑΙ — ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΣΙΔΗΡΑ — ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ

ΠΟΛΥΦΩΤΑ

Ἄναλαμβάνομεν πάσης φύσεως

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Γ. ΧΑΡΚΟΦΤΑΚΗΣ - Κ. ΑΓΑΖΑΔΕ

Τὸ Κατάστημα Νεωτερισμῶν

ΜΠΑΡΜΠΟΠΟΥΛΟΥ-ΦΟΥΡΑΚΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ συγχρόνως με-
τὰς Ἀθήνας ὅ,τι μοντέρνο ἀ-
νοιξιάτικο εἶδος λανσάρουν τὰ
μεγάλα καταστήματα τῆς πρω-
τευούσης, σὲ ἈΝΔΡΙΚΑ, ΓΥΝΑΙ-
ΚΕΙΑ καὶ ΠΑΙΔΙΚΑ εἶδη.

ΜΠΑΡΜΠΟΠΟΥΛΟΣ - ΦΟΥΡΑΚΗΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

πού παρακολουθεῖ γιὰ σὰς τὴν
ἐξέλιξη τῆς ΜΟΔΑΣ.

ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ ΔΕΡΜΑ

ΔΡΟΣΙΑ - ΓΟΗΤΙΑ - ΟΜΟΡΦΙΑ

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

ὄλων τῶν καλ' ἰτέρω ἐργοσσι-
ων Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

ΜΠΙΖΟΥ εἰς ὅ,τι καινούριο ὑ-
πάρχει.

ΦΘΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ - ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΗΣ

(Τσουδερῶν 15 τηλ. 787. Βορινὰ Σκαλίαια
Δημοτικῆς Ἀγορᾶς)

ΧΑΤΖΗΜΑΝΩΛΗΣ

ΟΜΜΑΓΟΥΑΛΙΑ παντός τύπου καὶ εἰς ὅλα
τὰ μοντέρνα σχέδια καὶ χρωματισμοὺς.

ΧΑΝΙΩΤΙΚΗ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ
ΑΠΕΛΕΓΜΑΤΙΩΝ

Οι Πολιτείες οι Ξένες θύ μᾶς δέχονταν
οι Πολιτείες οι πύθ ἀπομακρυσμένες.
Κι' ἐγὼ σ' αὐτὴ ἀβιά θύ σᾶς ἐλύονα να
σὶν σὲ θερμές, πικρὴς μου, ἀγχιτημένες.

Ν. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

«...Σὰν σὲ θερμές, παλῆς μου ἀγαπημένες». Τι τὰ θέλετε. Εἴμασ ε πιδιὰ τῆς γῆς μας. Πάρα ποῦ παιδιὰ τῆς γῆς μας, τῆς γῆς; τούτῃς τῆς γλυκείας γῆς πὺ ξέρει νὰ μᾶς δένει μὲ] ἄ κρυφὰ τῆς μάγια; πὺ ξέρει νὰ στήνει πολιτείες, κάποιες πολιτείες πὺ ἀρχὴ ἀρχὴ φαντάζουν ἄσκημες καὶ τιποτένιες πολιτείες γεμάτες προσωπικότητα—χειμῶνες καὶ καλοκαίρια καὶ φθινόπωρα καὶ ἀνοιξές. Κιὲ κάποιους φίλους, σᾶρα μίᾶ μὲ τοῦτες τῆς ὄρες τῆς πολιτείας πύ. Καὶ πιά, δταν οἱ πολιτείες τοῦτες γίνουσι ἀπομακρυσμένες τοῦ ποιητῆ καὶ γίνουσι θερμές καὶ παλῆς; ἀγαπημένες, ὄλα, τότε, ἀνατιένουσι τὴν ὁμίχλη τῆς νοσταλγίας. Τῆς νοσταλγίας...

Κιντεύουσι πέντε χρόνια ποῦ ἄρησα τὰ Χανιά. Ὅμως βρσκόμε ἀκόμα μαζί τους—κλείνω τὰ μάτια καὶ περπατῶ σιτὺς δρόμους καὶ σιά σοκκάια τους, ὄκουω τὴ θάλασσα καὶ τοὺς ἀγέρες τους, ἀναπνέω τὸ ἄρωμά τους. Ἦταν μίᾶ Μαρτιάτικη νύχτα ποῦ τὸ καρβὺ μᾶς ἔφευγε τὴν ὕγρὴ φουρτῶνα τοῦ Κρητικοῦ πῆλαγ υ ὡς τὰ μυράγια τῆς Σύδας. Ἄ ὄμα ἔσκιαζε τῆς πόλεις καὶ τῆς ψυχῆς ἡ κατοχὴ. Κι' ἦταν ὕγρὸ καὶ κρύο τὸ βράδυ, καὶ τὰ φῶτα λιγοστά καὶ τὸ ξεμπαραίρισμα δύσκολο. Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ καὶ πίσω ἡ μούρη θάλασσα νὰ βρογᾷ. Μπρὸς νὰ μὴν ἀνοίγεται δρόμος, παρὰ λίγα μέτρα, καὶ νὰ μὴν εἶναι τίποτ' ἄλλο μόνον δυῶν τρία ταλαιπωρημένα φῶτα στοὺς καφενέδες καὶ σ' ἀπομακρυσμένα λιγοστά σπίτια. Θεέ μου, ποῦ μᾶς ἔβγαλε τοῦτο τὸ πλοῖο; Λοιπόν, ποῦ νὰ πᾶμε; Κοιμῶνται, γάχα, ἄνθρωποι, πίσω ἀπὸ τοῦτο τὸ ἔρημο σκοτάδι, μαρῶν ἀπ' τὴ θάλασσα καὶ τὸ καρβὺ; Ἐνας κόμπος ἔδωσε σὸ λαιμὸ καὶ τὸ σᾶλιο πύρανε. Κι' δταν, κατόπιν, ἕνα ἀναιμικὸ αὐτοκίνητο μὲ μωπικὸ φῶτα βάλθηκε νὰ πορευέται μέσα σὸ σκοτάδι, ὁ κόμπος ὀλοένα ἔδενε κ' ὀλοένε τὸ σᾶλιο πύκρανε.

Τ' ἄλλο πρωῖ ἀνακαλύψιμε τὴν πόλι. Κι' ὄλο, πέντε «συναπτά» χρόνια, κάθε ἄλλο πρωῖ καὶ κάθε ἄλλη μέρα, ἀνακαλύπτοιμε τὴν πόλη, τὰ Χανιά. Κάθε ἀνακάλυψη εἶχε τὴν ὁμορφιά καὶ τὴ γοητεία τῆς. Φίνα ὕλη νοσταλγίας, τώρα.

Χανιώτικη νοσταλγία... Πὺς νὰ κάνεις ἀράδες σὶδὸ χαρτί ὅ,τι εἶναι ἐσώτατη εὐτυχία; Πὺς νὰ πεις γιὰ τὸ Φθινόπωρο; τὸ Φθινόπωρο ποῦ κατέβαινε ἀπ' τὰ σύννεφα, νοτισμένο καὶ

λιπόθυμο; Κατέβαιναν τὰ σύννεφα ὡς τῆς στέγες τῶν σπιτιῶν, λίγο νὰ κάνεις καὶ θά τ' ἀκουμῆ τῆς μετὸ μείωπύ σου νὰ δροσιστεῖ ἀπ' τὴν καλοκαιριάτικὴ ἀνάβρα. Βαρειά, μαυρόγκριζα, γιομῖτα ἀπ' τὴ γοητεία τοῦ Φθινόπωρου. Αὐτὸ διακριτικὸ κατακτοῦσε τοὺς δρόμους καὶ νὰ σπύια—κάποιο δωμάτιο μοναξιάς ντυνότανε τῆς σιῆς καὶ τὴν ῥέμβη. Ὑστερα ἔρχονταν οἱ πρώτες ἀρχές καὶ ἡ βραμένη μυρουδιά τῆς γῆς σκροτοσὸ ὀλόγυρα. Λγο ἀργότερα κατακτοῦσε τὴν πόλη ὁ χειμῶνας, ἕνας χειμῶνας ὄλο μονοτονία βροχῆς καὶ λάσπης. Ὅμως σ' ἔκλεινε σὸ σπύτι καὶ γινόταν τόσο ἐπιθυμητὴ ἡ θαλπωρὴ του. Μόλις ἕνα λεπτό τζάμι σὲ χώρζε ἀπ' τὴν ἀδιάκοπη βροχὴ κι' ἀπ' τὸν χειμῶνα—ἦταν ἐκεῖ ἀπ' ἔξω, διπλα σου. Καὶ διάβαιναν τοῦτες οἱ ὄρες— πὺς ἄλλοιῶς νὰ γίνε μὲ τῆς «Φυσικοῦς νόμους»; Διάβαιναν, λοιπόν, κι' ἔφευγε ὁ χειμῶνας καὶ φύλαγαν ἀπ' ἔξω, πάντα σὶὰ τριγυρινὰ βουνά, σιτὺς λόφους καὶ σὶθὴ θάλασσα οἱ σιγμῆς τῆς ἀνοιξῆς. Ἦ νοτισμένη πόλη ξεθάρεσε, διακριτικὲς ἀλαφρῆς μυρουδιῆς περπατοῦσαν σιτὺς δρόμους κι' ὁ ἥλιος ἔβαφε χρυσὸ τὸν κόσμο. Κι' ὕστερα ἔφτανε τὸ καλοκαίρι μὲ τὰ βαρειά τῶν βῆματα.

Θά γίνει κάποτε νὰ περπατήσω, πάλι σιτὺς δρόμους τῶν Χανιῶν καὶ νὰ ζῆσω τῆς σιγμῆς τους; Ἐκεῖ, σὸ Σαντριβάνι καὶ σὶθὴ παραλία του, ἀπ' τὸ Φρκα ὡς τῆς Χιόνες; Ἄς εἶναι ὅποια ἐποχὴ. Τὸ Φθινόπωρο θά χαθῶ μέσα σὶθὴν ἀχλὺ τῆς θαλασσινῆς ὕγρασίας, ὅπως τυλίγει τὰ παλῆς βενετοἀνικὰ χιλιόματα. Ἄς εἶναι καὶ χειμῶνας. Μὲ κάποιον φίλο, θά σηκώσουμε τοὺς γιᾶκάδες καὶ θ' ἀναπνεύσουμε τὴν ἀλμυρὴ μυρουδιά τῆς θάλασσας—οἱ σιγμῆς τῆς θά μαστιγώσουν τὰ πρόσωπά μας κι' ὁ ἀέρας τῆς θά μπλέκει τὰ μαλλιά καὶ τὰ πόδια μας σὶὰ πόδια. Ἄς εἶναι κι' ἀνοιξη. Θά σεργιανίσω τὴν ἡμερωμένη θάλασσα, Ὅμως Θεέ μου, ἄς εἶναι καλοκαίρι. Ὁ ἥλιος θά δυναστεύει, ὄλες τῆς ὄρες τῆς μέρας, τὴν πόλη. Τὸ βραδάκι θά κατέβῃ σὸ Σαντριβάνι, θά βαδίσω πλάι σὶὰ ναρκωμένα νερά, θά καθῶ σὲ μίᾶ καρέκλα καφενέλου. Τότε θάρθει τὸ γκαρσόνι καὶ θ' ἀκουμπήσει διπλα μου τὸ ζεστὸ «σαντριβανίστικο» καφέ, τὸ παγωμένο νερό, τὴν ποττο ἀλλάδα ἢ τὸ οὔζο. Κι' ὅπως θά περιᾶν οἱ ὄρες καὶ θά δροσίζει λιγάκι, καὶ τὸ ζεσταμένο σῶμα θ' ἀγάλλεται μὲ τὸ κρὺ νερὸ καὶ τὸν καφέ, ρουφιζιὰ-ρουφιζιὰ, θά μαζεύεται κι' ἡ παρέα γιὰ τὸ τάβλι ἢ τὴν βραδυνὴν κουβέντα μίᾶς ζεστῆς καλοκαιριάτικῆς Χανιάτικῆς μέρας.

Ἄς ἦταν, κάποτε...

ΚΩΣΤΑΣ Κ. ΔΗΜΑΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΞΥΡΙΣΤΙΚΕΣ
ΜΗΧΑΝΕΣ

ΠΙΚ - ΑΠ

ΔΙΣΚΟΙ
ΜΕΓΑΛΗΣ
ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ

ΡΑΔΙΟ-
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

*Δώρα
αξίας*

ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΝΕΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΑΙ

Αντιπρόσωπος δια τὸν Νομὸν Χανίων

ΓΕΩΡΓ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

(ΠΑΛΑΙΑ ΑΓΟΡΑ)

ΜΕΛΙΣΣΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΧΑΡ. ΜΠΟΥΡΝΑΖΟΣ — ΜΙΜΗΣ ΤΖΟΥΓΚΑΡΗΣ

Χρυσάνθου Ἐπισκ. (Παραπλ. Ἀνδρονικάκη)

Ὅ,τι μονιέρνο ἀντιειάτι·κο παρ·ου·σιάζουν τὰ Ἀθηνοῖκά Κατασιήματα σὲ τσάντες, ζῶνες κλπ. δερμά·ινα εἶδη θὰ τὰ βρῖσκετε συγχρόνω·ς καὶ

στὴν ΜΕΛΙΣΣΑ

ποῦ ἔχει συμβληθῆ με τὰ σοβρῶτε·ρα Κατασιήματα Ἀθηνῶν.

Μὲ τίς καθημερινὲς παραλ·ιβὲς ἡ συλλογὴ μας ξεπέρασε κάθε προη·γούμενο γιὰ τὰ Χανιά.

Τσάντες σὲ ἀφίνταστο πλ·υτο σχεδίων.

Ζῶνες σὲ μεγάλη συλλογὴ χρω·μάτων, σχεδίων καὶ ποιότητων ἀπὸ 8 100 Δροχμῶν.

ΣΗΜ, Στὴν ΜΕΛΙΣΣΑ μπορεῖτε νὰ πα·ραγγείλετε ὅ,τι δῆποτε σχέδιο τσάντας καὶ ζώνης ἀπὸ φιγουρί·νι ἢ σχέδιο δικῆ σας ἐμπνεύσεως.

Ἐπίσης στὴν ΜΕΛΙΣΣΑ μπορεῖτε νὰ ἐπισκευάσητε, βῶψετε, μεταποιήσητε τὴν τσάντα σας.

Ἔργασια ἐπιμελημένη· ἠγγυημένη

ΚΑΒΟΥΡΙΑ

Τὸ μοναδικὸ οἰκογενειακὸ κέν·τρο ποῦ ἔχει ἐνθουσιάζει τοὺς κα·λοφαγάδες, με τὰ ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα θαλασσινά του, μαγειρευ·μένα ἀπὸ τοὺς δεξιότηχνας τῆς κουζίνας Ν. ΡΟΒΑ καὶ ΧΡ. ΒΡΕΤΤΟ. ΚΑΒΟΥΡΙΑ=Καθαριότης· περιπ)σις.

ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΚΑΙ... ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΕΝΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ φοιτητής σ' ένα αμερικανικό κολλέγιο περιέγραψε την μπανάνα μ' αυτά τα λόγια: «Η μπανάνα είναι ένα μεγάλο και σπουδαίο φρούτο. Έχει την ίδια αρχιτεκτονική με το λουκάνικο, με τη διαφορά πώ; το εξωτερικό του λουκάνικου το τρώς, ενώ το φλοιό της μπανάνας σου συστήνουν να μην τὸν φας. Υπάρχει όμως και άλλη διαφορά: τις μπανάνες τις τρώμε όρθες ενώ τα λουκάνικα, ξαπλωτά».

—ΣΤΟ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ» του κ. Σ. 'Α ποστολιδη θαυμάσαμε κομψότερες άπλικες, μόν τέρνια πολύφωτα σὲ ωραία γραμμή που δίδουν χαρούμενη ὄψη σὶδ σπιτι σας. 'Ακόμη άπ' τὸ «ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ» μόνο με 690 δρ. πέρνετε ένα θαυμάσιό Γερμανικό ραδιόφωνο ΟΡΙΟΝ.

—ΕΛΜΑ: Είναι η φέρμα τῶν ζυμαρικών που προτιμά ὄλη η Κρήτη. Τὸ μουσικό τὸ ξέρετε; είναι τὰ ποιδ νόστιμα.

ΕΝΑΣ μικρός άπ' τὴν ἐπαρχία πῆγε γιὰ πρώτη φορά σὶη Νέα Ὑόρκη, καὶ μπῆκε σ' ἕνα άσανόρ για ν' άνέβῃ σ' ἕνα οὐρανοξύστη. Ὅταν περασαν κί τὸ 30σὶδ πάτωμα με μεγάλη ταχύτητα, ὁ μικρός ρώτησε τὸν πατέρα του: «Πατέρα, ξέρει ὁ Θεός πὼς πᾶμε νὰ τὸν βροῦμε»;

—Στὸ κατάστημα ΜΠΑΡΜΠΟΠΟΥΛΟΥ—ΦΟΥΡΑΚΗ θὰ βρῆτε ὄτι καλύτερο καὶ φῆν νότιερο εἶδος θὰ σᾶς δώση άνοιξιάτικη χάρη.

—'Η κομψή Χανιώτισσα δὲν ξεχνᾶ ποτὲ τὸ κατάστημα ΛΑΣΤΕΞ—ΦΟΡΜ πὸ τῆς ἐξασφαλίζη ὄμορφιά καὶ χάρη.

'Η γυναίκα ἑνός μπεκρῆ πηγαίνει νὰ πάρῃ τὸν άντρα της ἀπὸ τὴν ταβέρνα. Στὸ δρόμο τὸν συναντᾶ σὲ κακὰ χάλια.

—Δὲν ντρέπεσαι, άχοῖρευτε, νὰ γυρίζῃς ἔτσι μεθυσμένος;

—'Έχεις ὄκνη! άπαντᾶ ἑκείνος. Δὲν πρέπει νὰ με βλέπῃ ὁ κόσμος σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση!

Καί... ξαναγυρίζει σὶτην ταβέρνα.

—'Ασφαλῶς τις πιδ κομψὲς βιτρίνες στᾶ Χανιά τις ἔχουν τὰ καταστήματα ΑΝΔΡΟΝΙΚΑΚΗ. Ἐκεὶ θὰ βρῆτε ὄλα τὰ άνοιξιάτικα Παριζιάνικα, καὶ 'Αθηναϊκά άνοάμπλ.

—Γραβάτες με ὄρατα σχέδια καὶ μοντέρνα ποικύμια; Μᾶ μόνο στὸ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΜΗΛΑΚΗ.

—Ποῦ θὰ ράψετε τὸ άνο.ξ; ἰ... «κουσιούμιας; Μᾶ είναι άπλό; Στὸν ΧΡΗΣΤΟ ΚΑ-

ΛΑΪΤΖΑΚΗ.

—'Ο πατέρας στὸν ὀποψῆφιο γαμβρό:
—Θέλετε νὰ παντρευθῆτε τὴν κόρη μου τῆς δίνω γιὰ προίκα πενήντα λίρες γιὰ κάθε ἔτος ἡλικίας.

—Πόσο χρονῶν είναι;

—Δέκα ὄιτώ.

—Μπ! Είναι πολὸ μικρῆ γιὰ μένα.

—Τὰ σιγαρέτα ΝΤΙΑΝΑ κατέκτησαν ὄλους τοὺς καπνιστᾶς με τὸ ὕπεροχο χαρμάνι τους. Λέγεται μετὰ πεποιθῆσεως ὄτι είναι τὸ πιδ τέλειο σιγαρέττο που ἔγινε ποτὲ σὶτην Ἐλλάδα καὶ που ἱκανοποιεὶ ὄλους τοὺς καπνιστᾶς.

—'Ο.τι ζητήσετε ἀπὸ Ραδιόφωνα ὄς μιμπλό καὶ γλυκά θὰ τὰ βρῆτε σὶτην ΤΕΡΨΙ.

ΕΝΑΣ μεθυσμένος πλησίασε ἕνα κύριο που καθόταν μέσα σὶδ μπὸρ καὶ τοῦ εἶπε: «Μὸ θυμίζετε κύριε τὴν γυναίκα μου. 'Η ὄμοῖητα είναι καταπληκτικῆ. 'Αν δὲν εἶτανε τὸ μουστάκι θάσασταν ὄ σωσίας της». «Μᾶ δὲν ἔχω μουστάκι» διαμαρτυρήθηκε ὁ ἄλλος» «Τὸ ξέρω» άπάντησε ὁ μεθυσμένος» «Μᾶ ἔχει ἡ γυναίκα μου».

—'Ένας σύνχρονος μπέμπης ξέρετε τὶ φωνάζη μόλις γενηθῆ; ΝΟΥΝΟΥ!

—Πρακτικᾶ εἶδη ἀπὸ πλαστικῆ ὄλη, θὰ βρῆτε στὸ τελείως άναγεωμένο κατάστημα τοῦ κ. ΜΙΧ. ΧΑΡΚΟΦΤΑΚΗ στὸ Σαντριβάνι. Ἐκεὶ θὰ ἄητε καὶ τὰ νέα ραδιόφωνα ΣΤΑΦΟΡ 67 καὶ τις νέες γιάλινες κουζίνες.

—Κάτω τὰ σαπούνια καὶ τὰ ξυράφια φωνάζουν οἱ ἡλεκτρικὲς ξυριστικὲς μηχανὲς ΦΙΛΙΠΣ που άντιπροσωπεύει τὸ κατάστημα ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΥΙΟΣ.

Νίτσα: Μαμᾶ, τὰ ζωᾶ πεθαίνουν ἡ ψοφᾶνε;
Μαμᾶ: Ψοφᾶνε.

Νίτσα: 'Ο μπαμπᾶς ζωὸν είναι;

Μαμᾶ: 'Οχι βέβαια. Γιατί;

Νίτσα: Γιατὶ τὸν άκουσα που ἔλεγε σὶτην

καμαριέρα: «Ψοφᾶω γιὰ σένα!»

—ΓΙΩΤΗ είναι τὰ προϊόντα που ἔχουν ξετρελάνει μικροὺς καὶ μεγάλους. Προτόντα ΓΙΩΤΗ σημαίνουν: 'Υγεία Δύναμις, 'Αντιπρόσωπος; Τὰ μεγάλα καταστήματα ΓΕΩΡ. ΧΑΙΡΕΤΗ.

Στὸ κατάστημα ΣΤΡΟΓΓΥΛΑΚΗ—ΖΕΡ ΒΟΥΔΑΚΗ θὰ βρῆτε ὄλα τὰ άνοιξιάτικα ὄφάσματα.
(Συνέχεια εἰς τὴν 11 σελίδα)

ΜΕΓΑΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΛΕΙΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Τὰ γυναικεία σωματεία εἰς τὴν πόλιν μας, καὶ ἡ ἔθνικὴ, κοινω- νικὴ, καὶ ἐκπολιτιστικὴ δράσις των. Παλαιότεραι καὶ ση- μεριναὶ προσωπικότητες τῆς γυναικείας δραστηριότητος.

Φαίνεται πῶς ἡ δικιά μας ἡ ράτσα εἶναι κα- τι τὸ ξεχωριστό. Δὲν μοιάζει ἡ πάσα α τῆς με- καμμιὰ ἄλλη φυλῆ. Εἶναι γερὴ ράτσα καὶ δὲν ξεφτᾷ, δὲν ἄλλοώνεται καὶ ὁ χρόνος δὲν ξε- πλύνει τῆς μεγάλες καταβολές τῆς.

Η Κ. ANNA BAMBAKA

Μιά μεγάλη ἀ- λυσίδα ἐνώνει τῆς καρδιές τῆς φυλῆς μέσα στοὺς αἰῶ- νες. Κι' ἡ ἀλυσί- φα αὐτὴ εἶναι γε- ρή, καὶ τὰ θυλι- κια τῆς δὲν ξεχα- μίζουσι, δὲν ξεσέρ- νουσι, ἀλλὰ πέρ- νουσι «ἀπείρακτες ἀπ' τὸ χρόνο» τῆς φυλῆς τὴν ἀρχαία πσρακαταθήκη

Τὴν ἱερὴ παρά- δοσι. Τὴν παρά- δοση κείνη πού τὴν ἀφίνει ἡ μάνα σὶ ὁ παιδί καὶ τὸ παιδί- στὸ ἐγγόνι. Αὐτὴ πού κρατᾷ τὸ γέ- νος ἀναστημένο

κι' ἀδούλωτο. Κι' ἡ ἀλυσίδα εἶν' ὅμοια ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος καὶ, δὲν σπᾷ, ἀλλὰ ἐνώνει ἀστραπιαία τὴ μιὰ μορφή με τὴν ἄλλη, τὴν μιὰ γενηὰ με τὴν ἄλλη, τὴν μιὰ πρά- ξη με τὴν ἄλλη. Καὶ ὅλα τοῦτα ἂν τὰ θέσουμε δίπλα-δίπλα, βλέπουμε ὅτι εἶναι ὁλοῖδια κι' ἀ- παράλλακτα.

«Τὰ παιδιά σας θέλει δῆτε, πόσο μοιάζουνε με σὰς».

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ εἶ- ναι ἡ ἴδια ἀπ' τὴν ἐποχὴ τὴν ἀρχαία ὡς σήμερα. Ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Δία ὡς τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἴδια χωρὶς κανένα ἔλ-

λαγμα Κι' ἡ γυναῖκα ἡ σημερινὴ ἀπαράλλα κτη ὅπως ἡ παλαιὰ Σπυρτιάτσα. Ἔλεγε κείνη τὸ «ἦ τὰν ἦ ἐπὶ τὰς» κι' ἡ σημερινὴ τραγουδᾷ.

«Γυρίστε με τὸ καλὸ καὶ με τῆς δάφνης τὰ κλαδιά».

Ἡ φυλὴ περπατᾷ ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς, ἓνα δρό- μο. Ἐνα μεγάλο δρόμο. Τὸ δρόμο τῆς ὑπαρ-

ξης. Στὰ Χανιά τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τὸ 1900 ὡς τὰ σήμερα ἀναπτύχθηκε μεγάλη κοινω- νικὴ καὶ φεμινιστικὴ δράση. Ἀξιοθαύμαστη μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς. Ἰδρύθηκαν πολλοὶ Σύλ- λογοι ἀπὸ κυρίες καὶ δεσποινίδες πού πρόσφε-

Η Κ. ΧΡΥΣΗ ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗ

ραν πολλὰ στὴν Εἰρήνη καὶ τὸν Πόλεμο. Ἀπ' τοὺς πρώ- τους Συλλόγους εἶναι ὁ Σύλλο- γος «Ἡ Παρα- μυθία». Συνε- στήθη τὴν 17) 1908 ἀπὸ τὴν ἀειμνηστον Εὐ- θυμία Ν. Μοά- τσου, τὴν Ἀρ- τεμισία Καλοῦ- τση, Αἰκατερίνη Μαρκαντωνάκη, Βαγγελίτσα Μο- άτσου, Μερόπη Φούμη, Μαρία Ταζεδάκη καὶ τὴν Εἰρήνη Ζα- χαράδου με

σκοπὸ τὴν μέρφωση νοσοκόμων. Παλαιότερα τὸ 1901 με τὴν καθοδήγησι τῆς Μαρίας Λε- κανίδου ἱδρύεται ἡ «Φιλοπῶχος Ἀδελφότης» πού εἶχε με τὸ μέρος τῆς τὸ ποῖο πολλὰ κορι- τσια τῶν Χανίων καὶ πού πρόσφερε πολλὰ στὸν πάσχοντα πληθυσμό. Ἀκόμη οἱ τότε δεσποινί- δες καλλιεργοῦσαν καὶ τὴν μουσικὴ—πρᾶγμα πού δὲν γίνεται σήμερα—καὶ τὸ 1912—13 ἱδρυ- σαν τὸν «Σύνδεσμο τῶν ἐν Κρήτῃ Φ.λομούσων» καὶ ἀπετέλουν τμήμα γυ- ναικῶν με πρόδρῳ τὴν Μαρλίνα Λεκανίδου καὶ γραμματέα τὴν ποιήτρια Δέσρα Μοάτσου—Βάρνα- λη καὶ μέλη τίς Καίτη Λαμπράκη, Ἐλένη Π. Μαρκαντωνάκη, Νίνα Φραντζεσκάκη—Χανιτράκη, Χριστινάκη κ. ἄ. Ὁ Σύλλογος αὐτός ἔδωσε μὰ κάποια ὠθησι- στὰ γράμματα καὶ τὴν τέχνη καὶ πρὸ παντός στὸ Θέατρο. Ἀνεβάστηκαν πολλὰ ἔργα Ἑλλή- νων συγγραφέων ὅπως τὸ «Μιά νύχτα μιὰ ζωὴ» τοῦ Σ. Μελά πού ἡ πρεμιέρα του στὸ «Χρυσό-

Εἰδικὴ ἔρευνα τοῦ
***.ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ**

στομο» στις 10-12-1925 με πρωταγωνιστές τὸν Ἄγγελον Μαυράκη, τὴν Ἑλένη Μανουσάκη, Ἑλένη Σπανδάγου, Ἀντωνία Κυριακάκη τὴν Μαρ. Τσεπαπαδάκη καὶ τοὺς κυρίους Νίκο Σερβάκη, Ἀντώνιο καὶ Χρήσιο Παπαδάκη ἄφησε ἐποχή. Στὸ σὺλλογο αὐτὸ μεγάλο ρόλο ἔπαιξε ἐπίσης ἡ ἀξιόλογος ζωγράφος κ. Φλωρεντίνη Καλούτση—ποῦ γαυτὴ θὰ μιλήσουμε δεξιοκώτερα. Παράλληλα ἡ «Φλόπτωχος Ἀδελφότης» ὁ Σωτήρ ποῦ ἴδρυσε ἡ Ἀριεμισία Ντόκου, ἔπαιξε ἕνα σπουδαῖο ρόλο σὴ φιλανθρωπικὴ κίνησι, ὅπως καὶ τὸ «Πατριωτικὸ Ἴδρυμα Περιθάλψεως Χανίων» τὸ 1918. Ἕνας ἄλλος σὺλλογος ποῦ πραγματικὰ καὶ θετικὰ βοήθησε τὸν τόπο γιατί ἔδωσε δουλειὰ σὲ πολλὰ ἄνεργα χέρια, εἶναι ἡ «Ἐπιχειρῆα Φλέργων καὶ τὸ ὕφαντήριο Χανίων ποῦ κατὰ καιροῦς, διευθύνεται ἀπὸ φωτισμένες ἀρχόντισσες τῶν Χανίων, ὅπως τὴν συμπαραθεστάτη κυρία Τερψυχόρη Ἀγκυσουλάκη, τὴν Ἄννα Βαμβακᾶ, τὴν Μαλβίνα καὶ Ἀρετὴ Μαλατάκη, Εὐαγγελίτσα Μοάτσου, Μερὸπη Μπλούμ, καθὼς καὶ τὴ σημερινὴ ἀξία πρόεδρος τοῦ τὴν κ. Ὀλυμπία Παλαιολόγου ποῦ με τὴ δραστηριότητά της ἔχει πετύχει πολλὰ πράγματα παρ' ὅλες τῆς ἀντιξοότητες ποῦ διαρκῶς παρουσιάζονται. Γιὰ τὸ «Λύκειο τῶν Ἑλληνίδων» θάθελα νᾶγραφοῦ πολλά. Εἶναι ἀπὸ τὰ μόνον ζωντανὰ γυναικεῖα σωματεῖα μαζὺ με τὴν «Προοδευτικὴ Ἐνωσι Γυναικῶν Νομοῦ Χανίων» καὶ τὴν ἀρτισύστατον ὠραῖο σὺλλογο τῆς «Ἀσχῆς τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ.»

Τὸ «Λύκειο» εἶναι σωματεῖο με πολὺπλευρὴ δράσι καὶ σκοποῦς. Εἶναι πρόθυμο γιὰ κάθε καλλιτεχνικὴ πρόοδο καὶ Ἑλληνικὴ παρουσίαση.

Στολιζει με τὰ κορίτσια τοῦ κάθε πατριωτικῆ ἐκδήλωση. Κατὰ καιροῦς ἐδοικεῖτο ἀπὸ τὴν Εὐθ. Μοάτσου καὶ ἄλλες δρασῆριες γυναῖκες.

Τώρα τὴν προεδρίαν τοῦ Λυκείου ἔχει ἡ...

Ραδιόφωνα: **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**
Ἡλεκ. Κουζίνες **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**
Ὁρολόγια: **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**
Μοτασυκλέττες **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**
Ποδήλατα: **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**
Μοτοσασκὸ: **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**
Ψυγεῖα: **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**
Σόμπες: **Στοῦ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**

ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Πρῶην ΤΑΕ

Τὸ πλέον συγχρονισμένο
κατάστημα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν.

Ἄννα Βαμβακᾶ ποῦ μαζὺ με τὸ Συμβούλιότης φρονίζει γιὰ τὴν διατήρηση τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ μεγαλείου. Ἡ «Ἑλληνικὴ Μέριμνα Χανίων» εἶναι ἕνα σωματεῖον γυναικεῖο ποῦ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ψυχόντων. Ἰδιαιτέρως δὲ μεριμνᾶ διὰ τὸ παιδί παρέχουσα ἰατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν περίθαλψιν, ὡς καὶ χρηματικὰ βοηθήματα εἰς τὰς μητέρας διὰ τὴν προμήθειαν γάλακτος καὶ ἄλλων τροφίμων.

Τὸ σημερινὸ συμβούλιο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Πρόεδρο κ. Πολένη Γ. Γριμ. Μαρ. Μπαμπιολάκη. Ταμίανιὴν ἀκούροισι Χρυσὴ Μανωλικάκη καὶ μέλη τὰς κυρίας Ἄλκ. Ἡσυχάκη Ἐλευθ. Κουράκη, Φωφῶ Κινδελῆ, Μυρσίνη Βαρδάκη, Μαρῖα Τρούλη καὶ Ἐλευθ. Μαρκουλάκη.

Μὰ ἡ γυναικεῖα στοργὴ δὲν μπορεῖ νὰ μὴν ἀγκαλιάσει καὶ τὰ μαχόμενα παιδιὰ τοῦ Ἐθνους. Γι' αὐτὸ στὴ «Φινέλλα τοῦ Στρατιώτου» ἡ Μαρῖα Τρούλη, ὡς Πρόεδρος ἡ Μαρῖα Στυλιανᾶ, ἡ Στέλλα Στρατιγγῆ καὶ αἱ κ. κ. Ἐσθῆρ Θεμιστοκλέους, Ἀργυρῶ Κοντολέοντος, Στέλλα Φρτσάκη, Κική Κασσιμάτη καὶ Ἑλένη Τοράκη φρονιζοῦν με δὲξοφρα δῶρα νὰ παραστέκωνται σὰ σιρατευμένα παιδιὰ μας.

Γιὰ τὸ σημερινὸ ὠραῖο σωματεῖον Γονέων καὶ Κηδεμόνων ποῦ τὸ κινοῦν οἱ κυρίες Ἄσπ. Γκαζῆ, ἡ Δημ. Σύμβουλος κ. Μαρ. Χατζηδάκη, Σοφ. Καλοϊτζάκη, Ἄρ. Ξενάκη καθὼς καὶ τὴν «Λέσχη Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ» ποῦ προσταταῖ οἱ ἴδιες κυρίες ἀξίζει κάθε ἐπαινος καὶ ὑποστήριξη. Οἱ δραστήριες αὐτὲς γυναῖκες μόνες τους δημιούργησαν κλίμα θερμὸ καὶ ἀγκάλιασαν με τὴν στοργὴν τους τὴν μαθητιῶσα νεολαία ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργαζόμενο κορίτσι τοῦ Νομοῦ μας, ποῦ τοῦ δίδουν ὅλη τὴν ἀγάπη των, τὴν προστασία τους καὶ τοῦ ἀνοίγουν τὸ δρόμο τῆς τιμιότητος καὶ τῆς ἐργασίας.

Στὸ ἐρχόμενο: Γυναικεῖες πρῶσωπικότητες.

Θέλετε τὸ σπίτι σας νὰ εἶναι πάντοτε
ΠΕΝΤΑΚΑΘΑΡΟ καὶ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ;
Θέλετε τὸ σπίτι σας νὰ εἶναι ΠΟΛΙ-
ΤΙΣΜΕΝΟ καὶ νὰ τὸ ζηλεύουν ὅλοι;
Ἀσφαλῶς γαί θὰ μοῦ ἀπαντήσετε
—Γιαυτὸ ἐπισκευθῆτε τὴν ἐκθεση

ΜΩΣΑΪΚΩΝ ΠΛΑΚΩΝ

Τοῦ ἐργοστασίου

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

(Βασιλ. Κωνσταντίνου 18)

Ἡ πῶς μεγάλη συλλογὴ καὶ ποικιλία
ΜΩΣΑΪΚΩΝ ΠΛΑΚΩΝ
σὲ ὠραιότατα σχέδια καὶ μοντέρνους
χρῶματισμούς.

ΜΩΣΑΪΚΑ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ

ΤΑΞΕΙΔΙ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

(Συνέχεια εκ τής 3ης σελίδος)

πολη οὔ Μπούρα καὶ τοὺς βασιλικούς τάφους τῆς Ἰσόπατα. Ποτὲ πρὶν δὲν ἀναστήθητε τελειότερα ἀπὸ τόσο σπουδαίος ἀλλὰ ὀλοτέλα χαμένος πολιτισμός. Ὁ Sir Arthur μετὰ τὴν ἀνακάλυψη ἀνακίνησε τὸ πάλαι ὅπως τὸ φαντάστηκε, ξαναζωνταίνεψε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, μέσα στὰ ἐρείπια, μερικὰ δωμάτια, μὰ οἱ ἀρχαιολόγοι τὸν κατηγοροῦν ὅτι ἔδωκε πολὺν Evans στὴν ἀναστήλωση.

Τὰ κατώτατα στρώματα τῆς Κνωσσοῦ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴ νεολιθικὴ ἐποχὴ, 6.000 χρόνια πρὸ Χριστοῦ. Κατὰ τὴν προμινωικὴ ἐποχὴ, πού διαστῆξε ἀπὸ τὰ 3.500 ὡς τὰ 2.200, τὸ ἀνάκτορο ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται, χτίζονται οἱ μεγάλες οἰκοδομὲς τοῦ ἀλλὰ χωρὶς συνοχῆ. Κατόπιν ἀργὰ ἀργὰ παίρνει ἡ Κνωσσὸς τὴν τωρινὴ μορφή της καὶ τέλος, ἀπὸ τὰ 1.700 ὡς τὰ 1.400, στολίζεται μ' ὅλες τὶς τέχνες, χωρὶς ν' ἀλλάξη πιά. Τὰ ἐρείπιά της μιλάει καθαρὰ γιὰ τὶς καταστροφὲς πού ὑπόφερε ἀπὸ σεισμούς. Οἱ τραβέρες πού ἔχει χρωματίσει ὁ Evans μὲ ὄχρα, δηλώνουν τὶς ξυλοσεισὲς πού τὸ προστάτευεν ἀπ' αὐτοὺς, ὅπως εἶδαμε καὶ στὴ Σαντορίνη.

Εἶναι ἀπέραντο κι' ἀσυνάρτητο οἰκοδόμημα τὸ πάλαι τοῦ Μίνω, μ' ἐπιφάνεια εἴκοσι χιλιάδες τετραγωνικὰ μέτρα. Τ' ἀνάκτορα τῶν Μυκηθῶν καὶ τῆς Τίρουθος φαίνονται ἀτίετα κοντὰ του. Ὅταν λέμε τώρα τ' ὄνομά του, «λαβύρινθος», θέλουμε νὰ τοῦμε κτίριο μέσα στὸ ὅποιο χάνεσαι. Τότε σήμαινε τὸ «πάλαι τοῦ διπλοῦ πέλαου» πού ὠνομαζόταν κρητικὰ «λάβρυς». Οἱ βασιλεῖς τῆς Κνωσσοῦ ἦταν ἀντιπρόσωποι τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Διὸς εἶχανε πάρει τὸν λάβρυ ὡς οἰκόσημο, μικρογραφία τοῦ κερανοῦ πού κόβει τὰ δέντρα στὴ μέση σὰν παλάτας, καθὼς τὸν λέμε καὶ σήμερὰ ἀκόμα: ἀστροπελέκι.

Αὐτὴ ἡ θεία ἀποστολὴ τοῦ βασιλεῖα ἐξηγεῖ ὅτι μεγάλο μέρος τοῦ ἀνακτόρου ἦταν ἀφιερωμένο σὲ θρησκευτικούς σκοπούς, ὅπως ἡ αἴθουσα κοντὰ στὸ θρόνο μὲ τοὺς τετράγωνους στήλους καὶ ἡ ἀπομίμησι μικροῦ σπηλαίου, τὸ ἄγιον τῶν ἁγίων τῆς Κνωσσοῦ.

Ἐντύπωση κάνει τὸ ἀνακείμεν πού γίνεται μεταξὺ τῶν διαφόρων διαμερισμάτων κατοικία τοῦ ἀρχοντα, νοοὶ καὶ παρεκκλησία, γραφεῖα, ἐργαστήρια κι' ἀποθήκες, ὅλα εἶναι μπερδεμένα, σὰν νὰ ἰσχυροῦσαν τότε ἐπίτηδες τὴ συμμετρία. Οἱ δυὸ μεγάλες εἰσοδοὶ τοῦ παλατιοῦ εἶναι πλάγια βαλμένες, συχνὰ τοποθετοῦν περισσότερες κολῶνες ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ παρὰ ἀπ' τὴν ἄλλη. Μ' ἂν φαίνεται ἀσύμμετρο τὸ ἀνάκτορο στὴν ὄψη, εἶναι τέλει ὡς πρακτικὴ οἰκοδομὴ. Νερό, ἀερισμός, ὑπόνομοι, φῶς, ἔχουν βρῆ λαμπρὴ λύση στὰ προβλήματα πού παρουσιάζουν. Γιὰ νὰ μὴ σχηματίζονται ρεύματα ἀέρα, προβλέπουν παντοῦ πρὸ θαλάμου κι' εἰδικούς διαδρόμους, δίνουν πόρτες ὄχι ἀπέναντι ἀπ' τὰ παράθυρα, ἀλλὰ διαγωνίως. Ἐνα σύστημα ξυπνότατο φωταγωγῶν ἀερίζει καὶ φωτίζει μαλακὰ τὸ ἐσωτερικόν. Τὸ φῶς τῶν ἀγωγῶν αὐτῶν δὲν τὸ παίρνουν κατ' εὐθεία τὰ γύρω δωμάτια, παρὰ τ' ἀφήνουν νὰ φιλτράρεται ἀπὸ διάδρομο σὲ διάδρομο, γιὰ νὰ πετύχουν παιξίματα τῆς ἐντάσεώς του, τὸ κρυώνουν, τὸ ἀπλώνουν, ὅσο νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ πάη στὰ δωμάτια τῆς βασιλείας. Στὸ λουτρό της μάλιστα φτάνει ἀμυδρότατο, μὴ τυχὸν καὶ μαυρίση τὸ δερ

μα τῆς γυνίκας τοῦ «ἀνακτοῦ θεοῦ».

Μὲ τὶς πλατιὲς αὐλὲς καὶ τὶς ταράτσες οὐ τὸ πλάτσι, ὅταν ἔδρεχε, θὰ σώρευε σημαντικὴ ποσότη νεροῦ, πού ἔπρεπε νὰ βρῆ διέξοδο, Ἡ Κνωσσὸς ἔχει τέλει σύστημα ὑπόνομων' οἱ κύριες ἀρτηρίες εἶναι ἀρκετὰ ψηλὲς γιὰ νὰ περνᾷ ἄνθρωπος, νὰ τὶς ἐπιθεωρῆ καὶ καθαρῶς. Οἱ πῆλινοι σωλῆνες τῆς ὑδρεύσεως, μπαίνουν ὁ ἕνας μέσα στὸν ἄλλον, μὲ τὸν ἴδιο ἐπιστημονικὸ τρόπο πού γίνεται καὶ τώρα ὡστε στενεύοντας σὲ ὀρισμένα μέρη, ν' αὐξάνουν τὴ πίεση τοῦ νεροῦ καὶ νὰ παρασύρεται τὸ ποῦρι. Τ' ἀποχωρητήρια τοῦ ἔχουνε λεκάνες κι' ἐγκατάσταση ὑδραυλικὴ γιὰ νὰ τὰ πλένουν, τὰ λουτρὰ τους διπλὲς σωληνώσεις ζεστοῦ καὶ κρύου νεροῦ. Τὰ βασιλικά διαμερίσματα ἔχουν στόματα στοὺς τοίχους γιὰ νὰ ριχνῶνται ἀπὸ ἐκεῖ τὰ σκουπίδια κάτω, σὲ μεγάλους συλλεκτήρες. Τὸ σύστημα «ἔλα σὴν ὑπόνομο», πού δὲν ἔχουν ἀκόμα πολλὲς μοντέρνες πρωτεύουσες, ἴσως σὴν Κνωσσὸ πρὸ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν!

Ὅλο αὐτὸ τὸ ἀπέραντο συγκρότημα δὲν ἔχει τίποτε κολοσσιαῖο. Οἱ αἰθουσες εἶναι μικρὲς, οἱ κολῶνες στὸς ὕψος ἀνθρώπου, τὰ ταβάνια χαμηλά, κανένα ὀγκόλιθο ἐκτὸ τόνων δὲ βλέπει, ὅπως στὶς Μυκηθῶν ἡ θαρύτερη πέτρα τοῦ μόλις ξεπερνᾷ τοὺς δυὸ τόνους. Τίποτα δὲν ἔχει ἄρβυρο, τὰ πάντα εἶναι μικρὰ καὶ χαριτωμένα. Ἡ μεγάλη σάλα τῶν τελετῶν στηρίζεται σὲ ξύλινες κολῶνες, χοντρήτερες ἀπάνω παρὰ στὴ βάση τους, ἀπομεινάρια τῶν παλουκιῶν πού μπήγαν ἄλλοτε στὸ χῶμα, μὲ κιονόκρανα πού διατάζουν νὰ πάρουν φόρμα, μεταξὺ ἰωνικοῦ καὶ δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἀχώρευτου ἀκόμα.

Ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἀγνοοῦσαν στὴν καλὴ ἐποχὴ τὶς κλειδχιρὲς κι' ἀντὶ γιὰ πόρτες εἶχαν παραπετάσματα οἱ Κρητικοί, μεγάλοι τεχνίτες στὰ μέταλλα, ἔκαναν στερεώτατες.

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ἀνακτόρου εἶναι κελάρια καὶ θησαυροὶ. Εἴκοσι ἀποθήκες στέκουν κατὰ σειρὰ μὲ μεγάλα πιθάρια στοὺς τοίχους, ὅπου βάζαν τὴ δεκάτη πού εἰσέπρατε ἀπὸ γεννήματα ἢ ἀρχοντα. Στὴ μέση τοῦ πατώματος κάθε ἀποθήκης, λάκκοι ὀρθογώνιοι, ντυμένοι με πλάκες μολυβιοῦ, ἀποτελοῦσαν τὰ θησαυροφυλάκια, ὅπως δείχνει κι' ὑπαρξὶς φύλλων χρυσοῦ πού βρῆκε ὁ Evans μέσα, ὅταν τοὺς ἀνάσκαψε Ἀπέναντί τους εἶναι τὰ γραφεῖα τοῦ βασιλέως καὶ ἡ αἴθουσα τοῦ θρόνου, ἄπλου ἀλλὰ κερμῶ, ἀπὸ ἀλάβαστρο. Ἀντίτυπο αὐτοῦ τοῦ θρόνου, πού εἶναι ἴσως ὁ ἀρχαιότερος τοῦ κόσμου, πῆρε τὸ διεθνὲς δικαστήριον τῆς Χάγης, διότι ἔθεωρεῖτο ὁ Μίνως δικαιοτάτος. Τέτοιο ὄνομα τίμιου δικαστῆ ἀπέκτησε, ὥστε ἡ παράδοση τὸν ἔβαλε νὰ δικάζῃ τὶς ψυχὲς στὸν Ἄδη. Ἦταν φωτεινὸς νομοθέτης, πού ἤξερε ὄχι μόνο νὰ κἀν καλοὺς νόμους, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς ἐπιβάλλῃ. Ἡ βασιλεία του ἔμεινε στοὺς μεταγενεστέρους παράδειγμα καλοδιοικουμένης ἐποχῆς. Στὴν Κρήτη βρέθηκαν καὶ οἱ Νόμοι τῆς Γόρτυνος, μίγμα τῶν παλαιῶν μινωϊκῶν μὲ δωρικοὺς, σὲ 12 στόλους ὕψους 8 μέτρων, τὸ σπουδαιότερο ἐπιγραφεῖο μνημεῖο τῆς ἀρχαιότητος, κατὰ τοῦτο ἀξιωματικόν, γιὰτὶ δείχνει ὅτι οἱ «Κουρήτες» οἱ Δωριεῖ, τῆς Κρήτης, ὅταν κατάλυσαν τὸ κράτος τοῦ Μίνω-λάτρεψαν ὡς θεότητα τὴν κοινωνία, σὰν τοὺς μπόλσεβίκους.

(Συνεχίζεται)

(Συνέχεια έκ της 7ης σελίδος)

Δυό νεαροί έρωτευμένοι είχαν χαράξει τὰ δνόματά τους στὸν κορμὸν ἑνὸς δένδρου: «Τάκης—Μαρία».

Μιά μέρα ὅμως ὁ νέος ἔβιασε ἐπ' αὐτοφώρῳ τὴν ἔκλεκτὴ του στὴν ἀγκαλιὰ κάποιου ἄλλου. Ἐτρεξε ἀμέσως στὸ δένδρῳ, ἔβγαλε τὸ σουγιά του καὶ πρόσθεσε: «Τάκης—Μαρία... καὶ Σία»!

—Ψυγεῖα, ἠλεκτρικὲς κουζίνες, σίδερα καὶ δὺλα τὰ ἔκλεκτὰ εἶδη τῆς φήρμας ΣΙΜΕΝΣ θὰ τὰ ψωνίσετε μὲ κάθε εὐκολίᾳ πληρωμῆς ἀπὸ τὸ μεγάλο κατάστημα ἠλεκτρικῶν εἰδῶν Γ. ΧΑΡΚΟΦΤΑΚΗ—Κ. ΑΓΑΖΑΔΕ.

—Δέρματα; Ἄπὸ τὸ νέο κατάστημα ΑΘΑΝΑΣΑΚΗ καὶ ΥΙΟΣ.

—Εἶδη πολυτελείας καὶ Τουρισμοῦ: Στὸ ΚΑΚΟΥΡΗ—ΠΑΠΑΔΑΚΗ.

—Μαυιά, εἶδα τὸν κ. Κώστα νὰ φιλεῖ τὴν ὀδελφὴ μου.

—Δὲν πειράζει παιδί μου τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ θὰ παντρευθοῦν.

—Καὶ πότε θὰ παντρευθῆ ὁ μπαμπὰς μὲ τὴν ὀπηρετριά μας;

—Δοκιμάσατε τὴν νέα ὀδοντόκρεμα DEN-TIFIT; Εἶναι τὸ νεώτερο θαῦμα τῆς Γερμανικῆς ἐπιστήμης γιὰ τὴ σωτηρία τῶν δοντιῶν σας.

—Στὸ κα' ἄστημα ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ βρῖσκετε κάθε ἠλεκτρικὸ εἶδος μὲ καταπληκτικὲς εὐκολίες πληρωμῆς.

—Τσάντες: Στὸ ΠΕΛΕΚΑΝΑΚΗ.

—Στὸ Κ. Α. ΓΑΖΑΔΕ θὰ βρῆτε κάθε τι πὺθὰ κἀνὴ τὴν ἐμφανησί σας κομψή καὶ χαριτωμένη.

Δυό πεινασμένοι συζητοῦν:
Αὐτὸς οἱ ἔληξες πού φάγαμε ἦταν περὶ φη-
μες. Ἐγὼ τις ἔφαγα μὲ τὰ κουκούτσια, λέει ἕνας.
Καὶ ὁ ἄλλος·

Μπα! Εἶχαν κουκούτσια;

—Ἄπὸ ποῦ θὰ ζητήσετε τὰ δερμάτινα εἶδη σας; —Μὰ ἀπὸ τὴ ΜΕΛΙΣΣΑ.

—Γιὰ μιὰ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία στὸ ΦΩΤΟ—ΚΡΗΤΗ.

—Εὐχάριστος ὕπνος; Μὲ ΝΕΟΣΙΡΩΜ

—Γιὰ τ' ἀντίγραφό σας στὴ Σχολὴ Δακτυλογράφων ΚΟΥΛΑΣ ΣΚΟΡΔΙΛΗ.

—Ἐκλεκτὰ ἐγχώρια εἶδη: στὸ ἐδωδιμοπωλεῖα τῶν κ. ΝΙΚΑΚΗ καὶ ΒΕΡΙΒΑΚΗ στὴ Δημ. Ἄγορά.

—Χάλασε τὸ ραδιόφωνό σας. Τηλεφωνή-
σετε στὸ 7.66 ἐργαστήριον ΤΕΡΠΟ—ΡΑΔΙΟ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

TERPO RADIO

Ἐπισκευάσατε τὸ ραδιόφωνό σας εἰς τὰ πλέον συγχομισμένα ἐργαστήρια τῆς πόλεώς μας.

Ἄ ἄριστος καὶ ἐπιστημονικὸς ἐξοπλισμὸς μας σᾶς ἐξισφαλίζει μιὰν τελείαν ἐργασίαν.

ΠΑΡΟΔΟΣ ΚΡΙΑΡΗ — ΤΗΛ. 7-66

1925 = 1957

ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ ΔΙ' ὈΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΝΔΡ. ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ & ΥΙΟΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ: Μνησικλέους 5 Πλατ. Μητροπόλεως Τηλ. 35.960. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Παλ. Τραπεζῆς 4 ἔναντι Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Τηλ. 471.164. ΧΑΝΙΩΝ: Εἰσοδίων 2 Τηλ. 3.15 ἢ 4.03 ΡΕΘΥΜΝΗΣ: Ἄρκα δίου 126 Τηλ. 1.47. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Πλατ. Βενιζέλου Τηλ. 90 29. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Αλυόπτου 11 Τηλ. 44.35.

Ἄντιπρόσωποι εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

Αἱ φορτωτικαὶ μας προεξοφλοῦνται ὑφ' ὄλων τῶν Τραπεζῶν. ΕΓΓΥΗΣΙΣ Ἡ 3ῆ ΕΤΗΣ ΕΥΔΟΚΙΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΣ.

ΣΧΟΛΗ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΩΝ

ΚΟΥΛΑ ΣΚΟΡΔΥΛΛΗ

ὉΔΟΣ ΒΕΡΟΒΙΤΣ ΠΑΣΣΑ 18

Ἡ Σχολὴ μας ἡ μόνη λειτουργοῦσα ἐν Χανίοις ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ τὴν ταχεῖαν ἐκμάθησιν Γραφομηχανῆς διὰ τελειοτάτου συστήματος.

ΔΙΑΘΕΤΕΙ πρὸς πώλησιν τελευταίου τύπου γραφομηχανὰς καθὼς καὶ χρειώδη ἀνταλλακτικὰ.

Εἴμεθα ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΙ μὲ τὸ βέησηκμημένο προσωπικὸ πού διαθέτομεν διὰ τὴν ΕΠΙΣΚΕΥΗΝ κάθε μάρκας γραφομηχανῆς καὶ ἀριθμομηχανῆς.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΕΡΨΙΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

“Οτι ώραίο, ἐκλεκτό, χρήσιμο θὰ τὸ βρῆτε
μόνον στὴν ΤΕΡΨΙ.

Ραδιόφωνα τῶν καλύτερων Ἐργοστασίων
τοῦ κόσμου ΤΕΛΕΦΟΥΝΚΕΝ, ΣΗΜΕΝΣ,
ΕΡΡΕΣ, ΒΕΓΓΑ, ΜΕΝΤΙΑΤΟΡ, ΣΑ-
ΟΥΜΠΙ καὶ λοιπά.

Ἡλεκτρικά Ψυγεία, Ἡλεκτρικαὶ Κουζίνας,
Πλυντήρια, Θερμοσίφωνες, Σκοῦπκι, Θερ-
μάστραι, Σίδηρα, Ἀνεμιστήρες.

Ραπτομηχαναὶ Γκριτζνερ, Νάουμαν, Ψυ-
γεία πάγου, Μοτοσυκλέττες Μοτοποδήλα-
τα, Σκοῦτερ, Ποδήλατα.

Θερμάστραι Πετρελαίου, Ἐξωλέμβιοι κι-
νητήρες, Κινηγητικά Ὅπλα, Ἰγγραέριον
Ἀτζιπ—Γκάζ.

Σοκολάτες Φλόκα, Μπισκότα Παπαδοπού-
λου, Ποτὸ Ἀχαΐας Βαλιτζῆ καὶ Μεταξᾶ.

Πλήρες, τμήμα παιδικῶν τροφῶν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΕΡΨΙΣ

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΝΙΚΟΛΙΟΥΔΑΚΗΣ

= | ΧΑΝΙΑ | =

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΚΕΜΑΛ ΑΓΑΖΑΔΕ

ΠΟΤΤΙΕ 37—ΤΗΛ. 81.94

Εἶναι τὸ πλέον συγχρονισμένο
κατάστημα τῶν Χανίων.

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΕΙΣ ΕΚΛΕΚΤΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΣΕ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΚΕΜΑΛ ΑΓΑΖΑΔΕ

ΠΑΛΙΑ ΑΓΟΡΑ

ΑΓΡΟΤΑΙ

Η ΕΛΛΗΝ. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΑΛΚΟΥ & ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ Α. Ε. ΑΘΗΝΩΝ

Τελειοποίησα τούς σωλήνας ἀρδεύσεως ἐξ ἀλουμινίου ΑΜΕΣΟΥ ΣΥΝΔΕ-

ΣΕΩΣ (μὲ κλειδί) καὶ μὲ εἰδικὰ τεμάχια διὰ τεχνικὴν βροχὴν.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ

Τούς σωλήνας τῆς νέας παραγωγῆς εἰς διαστάσεις 2, 2 1/2, 3 καὶ

3 1/2 Ἴντσων εἰς ἐξαιρετικὴν ποιότητα καὶ τιμᾶς.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

Ἀναστάσιος Χατζιδάκης

Ὁδὸς Στρατηγοῦ Τζανακάκη ἀρ. 56—Τηλ. 7.48

ΑΠ' ΟΤΙ ΒΛΕΠΩ..., ΑΚΟΥΩ ΚΑΙ ΓΡΑΦΩ

Περὶ «τροχοῦ» ὁ λόγος

Εἶναι τρομερὸ τί τραβοῦν μερικοί... εὐτυχεῖς θνητοὶ κάτοχοι «ρενὸ» (ἄλλες μάρκες δὲν γινώριζω) καὶ ἄλλων τροχοφόρων.

Διαρκῶς τὸ τηλέφωνό τους χτυπᾷ καὶ μιὰ γλυκεῖα φωνὴ ἀκούγεται πρὸς τὸς λέει—Ἰωστάκη μου—ἕνα ὄνομα—τοῦ θὰ τὸ κάψωμε ἀπόψε;

Θέλετε μιὰ συμβουλή—Ἄν μπορῆτε πάρτε ἢ ἕνα «ρενὸ» ἢ ἕνα σκορνιερ ἢ ἕνα ποδήλατο. Πάρτε κάτι μὲ τροχό. Ἀμέσως θὰ ἀποχτήσετε φίλους. Καὶ τί φίλους. φλότροχους, πρὸς τὸ διαλυθοῦν μόλις. διαλυθοῦν καὶ οἱ τροχοὶ τοῦ .. τροχοφόρου σας.

Πῶς ἐκδηλώνεται σήμερα τὸ πνεῦμα.

Εἶχαμε δὴ νὰ τρῶνε χιλιάρικα! Ἄλλὰ νὰ τὰ σκίζουν ποτέ. Ἔτσι πρὸς ἡμερῶν νεαρὸς ἐμπορευόμενος μπεμπὲς διαθέτων Τζιπ καὶ πομπὸς σὲ μιὰ συντροφιά ἔσχισε ἀρκετὰ χαρτονομίσματα τῶν χιλίων δραχμῶν, μὲ τὴν πρόθεση νὰ κάμη πνεῦμα.. καὶ νὰ θαμπώσῃ τοὺς παρευρισκομένους.

Ἡ γιορτὴ τῆς Μητέρας καὶ ὁ.. Ἄσσοι!

Τὶ ὠραῖα πράγματα συμβαίνουν κάτω ἀπ' τὸν γαλανὸ οὐρανὸ μας. Πρὶν λίγες μέρες ἐνῶ ὁμιλοῦσε σὲ μιὰ μεγάλη γιορτὴ γιὰ τὴν Μητέρα γνωστὴ κοσμικὴ κυρία καὶ ἔλεγε γιὰ τὸς ἀρειῆς καὶ τὰ προτερήματα τῆς μητέρας, μὲ κατάπληξη εἶδαν εἰς ἀκροατοὶ νὰ πέφτῃ ἀπ' τὸ μαρτίκι τῆς... ἕνος κόκκινος ἄσσοι! Ὅλοι διηρωτήθησαν πρὸς βρέθηκε αὐτὸς ὁ κόκκινος ἄσσοι.

Τὴν ἀπορία ὅμως τὴν ἔλυσε ἡ ἴδια ἡ ὁμιλήτρια, πρὸς εἶπε ὅτι εἶχε κρύψῃ τὴν προηγούμενη τὰ χαρτιά... γιὰ νὰ μὴ μάθουν νὰ παίζουν τὰ παιδιὰ τῆς, γιὰτὶ αὐτὴ ἔχει καεῖ.

Καὶ ἐκδρομικά

Μᾶς πληροφοροῦν ὅτι σὴν τελευταία ἐκδρομὴ τοῦ Ὀρειβατικοῦ σὲ χιονισμένα Σφαικιά ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους κάτι νέα μπατὸ πρὸς τὰ φοροῦσε ἕνας ἀδύνατος κύριος σὲ τὰ πόδις.

Ἦσαν λέει κάτι μεταξὺ κοφινιοῦ καὶ... κέρτου πλεκτά καὶ εἶχαν τέτοιο ἐκτόπισμα πρὸς ἄντεχαν τὸ βάρος τοῦ ἀναβάτιου των.

Σχετικῶς ἄς ἐρωτηθῇ ὁ κ. Γεώργιος Χαρκοφτάκης .. πρὸς τὰ εἶδε.

Κυνηγετικά.

Νεαρὸς κυνηγὸς τῆς πόλεως μας βάρφτισε προχθὲς τὸ μικρὸ χαριτωμένο σκυλάκι του—νομίζω εἶνε ἀπὸς κείνα τὰ σκυλιὰ τοῦσαλονιοῦ.

Τὰ ὄματα πρὸς εἶχε ὑπ' ὄψιν του ἦσαν πολλὰ καὶ ὄλα μεταξὺ τῶν ἀστέρων Ζάρα, Λίντα, Φούξια κ.λ.π. Στὸ τέλος ἐβαφίσθη Μαρία—Λουίζα.

—Ἡ σιγή μας τοῦ εὔχεται νὰ τοῦ ζήσῃ καὶ καλά...κυνήγισ.

Στὴν Κουκουναρά.

Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἔκανε τὴν ἐμφάνισή

του σὴν «Κουκουναρά» ἕνα πολὺ πρωτότυπο ντουέτιο ὁ Ἀντώνιος καὶ ἡ Κλεοπάτρα. Καὶ οἱ δύο καλλιτέχνες ὁ κύριος τοῦ Παλαιῦ Μοντερεάλ καὶ ἡ κυρία τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν κάθε βράδυ καταχειροκροτοῦνται καὶ σκορποῦν ἀφθονο πνεῦμα καὶ χιοῦμορ.

Τέλος πάντων. Κάποτε ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται.

Ἀχ! αὐτὸς ὁ Ἀλεξανδράκης!

Ἐκ ὅς ἀπ' τίς φωτογραφίες...τὴν ἐπιστολὴ πρὸς τὸ Γυμ. Θηλέων ἐμπλεξαν καὶ τὰ κουρεῖα ἀπ' τοὺς νεαρὸς συμπολίτας. Σήμερα σὲ γνωστότατον κουρεῖο πρὸς ἡ πελατεία του εἶναι νέοι, τρεῖς ἢ τέσσερις ἐζήτησαν νὰ τοὺς κόψουν τὰ μαλλιά ἀλά-Ἀλεξανδράκη. Οἱ νέοι μας φαίνεται ἀρέσκονται πρὸς τὰ ἄκρα. Ἔτσι ἐκοψιντῶρα τὸ πομπὸ καὶ κουρεῦνται πολὺ.. χαμηλά.

Ὀρνιθολογικά.

Εἶναι φαίνεται μόδα σήμερα νὰ ἀπασχολοῦνται μὲ τὴν ὀρνιθοκομία καὶ τίς ἐποικιστικὲς μηχανές.

Ἀπὸ καιρὸς μοῦ λένε ὅτι κάποιος κύριος ἔχει μετατρέψῃ τὸ σπίτι του σὲ ὀρνιθώνα. Ἐχει μετατοῖσῃ ἕνα..καζάνι τῆς μπουγάδας σὲ ἐποικιστικὴ μηχανή καὶ μὲ δισφορὰς κεμινέτα καὶ θερμόμετρα προσπαθεῖ νὰ βγάλει πουλιά. Τέλος πάντων εἶναι μερκοὶ νέοι πολὺ ἐφεύρετοὶ πρὸς τοὺς ἀξίζουσιν ἔπαινοι.

Καὶ μιὰ ἐπιστολή.

Ἐλάβαμε καὶ δημοσιεύομε ἄνευ σχολίων τὴν κατὰ ἔρω ἐπιστολὴ τοῦ φοιτητοῦ τῆς Κτηνιατρικῆς κ. Α. Σφακίανᾶκη.

«Δὲ τῆς παρουσίας μου ἐπιθυμῶ ὅπως ἐκφράσω, ἔστω καὶ καθυστερημένα, τὰ εὐχαριστήρια ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας πρὸς τὸν ἐξάρετον τεχνοκρίτην καὶ διανοοῦμενον κ. Ἀντ. Μάλμο, ὅστις θυσιάσας τὰς πολλαπλὰς του ἀσχολίας ἠσχολήθη καὶ διὰ μακρῶν ἀρθρογράφησε διὰ τὸ τέμπλον τῆς ἐκκλησίας μας.

Ἡ Κριτικὴ τοῦ διακεκρμένου λογιῶ καὶ μοναδικοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου τῶν Χανίων, τοῦ κ. Μάλμο, ἔχει ἰδιαιτέραν ἀξίαν ἕνεκα τῆς βαρύτητος τῆς γνώμης αὐτοῦ ὅτι θεωρεῖται μοναδικὸς εἰς τὰ Βυζαντινολογικὰ ζητήματα καὶ γενικώτερα εἰς τὰ ζητήματα τῆς τέχνης. Ἡ εὐρυτάτη μόρφωσις τοῦ κ. Μάλμο ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ τέμπλου τῆς ἐκκλησίας μας, ἀξίζει δὲ κάθε ἐξάρσεως ἢ πρωτοβουλίας τοῦ κ. Μάλμο νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἀξία τοῦ ἀνωτέρως καλλιτεχνήματος.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἔάν καὶ τὰ πνευματικὰ σωματεῖα τῆς πόλεως Χανίων ἠκολούθουν τὸ παράδειγμα τοῦ τεχνοκρίτου καὶ διανοομένου κ. Μάλμο ἀντὶ νὰ κάθονται νὰ ἀλληλοὑποβλέπονται. Εὔγε κ. Μάλμο».

Χανιά 8)3)57

Α ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

Ακίς

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ

Ὁ ἀγωνιστής, ὁ ἄνθρωπος, ὁ πατριώτης.

Νεκρολογία τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΝΑΘΑΪΝΑ

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν πλήρης ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις ὁ Παναγιώτης Γ. Βογιατζάκης, πατήρ τοῦ προέδρου τῆς Παγκρητίου Ἐνώσεως κ. Γεωργίου Βογιατζάκη.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ μας αἰσθάνεται βαθεῖαν θλίψιν ἐπὶ τῇ ἀδοκίμῳ θανάτῳ τοῦ πατρὸς τοῦ ἀγαπητοῦ μας προέδρου καὶ ἀποτίουσα ἐλάχιστον φόρον τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος καὶ ταίωρεϊ εἰς τὰς στήλας του, τὸν ἐπικήδειον λόγον ποῦ ἐξεφώνησε πρὸ τοῦ τάφου του, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Παγκρητίου Ἐνώσεως κ. Ἀνδρέας Νάθαινας, εὐχομένῃ εἰς τὴν θεινὴς τρωθεῖσιν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

« Ἀλησμόνητε ἀγαπητὲ Παναγιώτη.

Ἡ Κρητικὴ παροικία Ἀθηνῶν καὶ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας σὲ συνοδεύουν σήμερον εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν σου μὲ ἀισθήματα βαθεῖας ἐλκρινούς θλίψεως καὶ δόδυγης.

Ὁ προκείμενος νεκρὸς ἐγεννήθη τὸ 1876 εἰς τὸ Χρῶ—Μοναστήρι τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης.

Ὁ πατήρ του Γεώργιος Βογιατζάκης κατήγετο ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Βογιατζάκηδων τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἀνεδείχθησαν ὡς γνωστοὶν εἰς τὴν Κρήτην, ὄχι μόνον ἀγωνισταί, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμονες.

Ἐκ μητρὸς δὲ κατήγετο ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Ζαχαριουδάκηδων.

Ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας ἐξ ἐμφύτου πλέον καὶ ὡς ἐκ παραδόσεως ἀπέκτησεν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν καὶ ἔλαβε μέρος μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τοὺς ὑπὲρ Ἐλευθερίας ἀγῶνας, ἐπιτυχῶν οὕτω νὰ ἐκδικηθῆ καὶ τὸν θάνατον τοῦ φονευθέντος ὑπὸ τῶν τούρκων πατρὸς του.

Οἱ συμπατριῶται του ἀναγνωρίσαντες τὴν ἀγωνιστικὴν του προσπάθειαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Πατρίδα, τὸν ἐξέλεξαν μετὰ πείσματος καὶ φανατισμοῦ Δήμαρχον τοῦ Δήμου Βρυσιναίων Κρήτης, ἔνθα ὑπήγετο καὶ ἡ γενέτειρά του, ἐνὸς τῶν μεγαλυτέρων Δήμων τῆς Κρήτης.

Διώκησε τὸν Δήμον ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τοῦ 1906—1911 λίαν ἐπιτυχῶς, ὥστε νὰ ἐκτιμηθῆ δεόντως ὑπὸ τῶν συνδημοτῶν του.

Κατὰ τὸ κίνημα τοῦ Θερίσου, ὁπότε ἡ Κρήτη ἠγωνίζετο διὰ τὴν φιλιτάτην ἔνωσιν, ὡς ἦτα φυσικόν, ἐστάθη παράπλευρα μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸν τὸν Μέγαν Ἐθνάρχον Ἐλ. Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος πολὺ τὸν ἐξετίμησε καὶ τὸν ὑπερηγάπη ἔκτοτε.

Ἀπὸ τοῦ 1918 μετώκησεν εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἐντιμότης, ἡ εὐκρίνεια καὶ ἡ ἀπλότης του συνετέλεσαν οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ἐκλεκτὸν μέλος τῆς

Κρητικῆς καὶ Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα του ἄριστα ἀποκατεστημένα καὶ κατέχοντα ἐξέχουσιν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὁ προκείμενος νεκρὸς ὑπῆρξεν ἕνας πραγματικὸς Ἄνδρας.

Ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία θλίβεται, ἀλλὰ ὅμως ἰδιαίτερος ἡ Παγκρητίου Ἐνώσις κατέχεται ὑπὸ ἐδύνης καὶ συμμερίζεται τὸν πόνον τῆς οἰκογενείας του, αἰσθάνεται δὲ ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν ἐκλιπόντα νεκρὸν διότι ὑπῆρξεν πατήρ τοῦ σημερινοῦ Προέδρου τῆς, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποῖου ἂν μὴ τι ἄλλο, ἔχει δημιουργηθῆ ἕνας παλμὸς δραστηριότητος ὁ ὁποῖος ἀσφαλέστατα ἀποτελεῖ τὸν αἰσιώτερον ὀλιγὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν σκοπῶν τῆς.

Ἡ Παγκρητίου Ἐνώσις τιμῆς ἔνεκεν καὶ εἰς ἔνδειξιν σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως πρὸς τὸν ἐκλιπόντα νεκρὸν, κατὰ θέτει στέφανον ἐπὶ τοῦ σепτου τοῦ τάφου, εὐχομένη τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν πρὸς τὴν βαρυνενοῦσαν οἰκογένειάν του.

Ἄλιωτα σου ἡ μνήμη ἀγαπητὲ Παναγιώτη καὶ ἐλαφρὸν νὰ εἶναι τὸ χῶμα ποῦ σὲ σκέπασε.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Μὲ ἀληθινὴν χαρὰ ἐπληροφόρηθησαν τὰ Φιλελεύθερα Νιάτα τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Βουλευτοῦ Χανίων κ. Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλου ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Φιλευθέρας Νεολαίας. Μὲ τὴν σειράν μας χαιρετίζομεν καὶ ἡμεῖς τὴν δικαίαν τιμὴν τοῦ κόμματος πρὸς τὸν ἐγγονὸν τοῦ Μ. Ἐθνάρχου, εὐχόμενοι μὲ τὴν σημερινὴν διοίκησιν ἢ Φιλελευθέρα Νεολαία

νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμον ποῦ χάραξε ὁ Μέγας Ἀρχηγός μας καὶ ποῦ σήμερον συνεχίζει ὁ Γιὸς Του.

Συμφωνοῦν καὶ οἱ δύο:

Αὐτὸ εἶναι τὸ καλύτερο τσιγάρο!

Παπασιρατος

ΣΠΑΝΙΑ ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΕΝΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΙ' ΟΜΩΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΝΤΙΑΝΑ

“ΠΑΠΑΣΙΡΑΤΟΣ”

ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΓΕΥΣΤΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

—Τὶ καπνίζει μιὰ κομψὴ κυρία τοῦ σαλονιοῦ;	—'Ασφαλῶς μόνο ΝΤΙΑΝΑ!
—'Ενας καθῶ; πρέπει κύριος;	—Μὰ τι ἄλλο ἀπὸ ΝΤΙΑΝΑ;
—'Ο ἔμπορος;	—Σιγαρέττα ΝΤΙΑΝΑ.
—'Ο ἀγρότης καὶ ὁ ἐργάτης ρωτᾶτε τι καπνίζουν;	—Δὲν τὸ ξέρετε; Ζητοῦν ἐπιμόνως ΝΤΙΑΝΑ!

ΤΑ ΝΕΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ “ΝΤΙΑΝΑ,”
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

“ΠΑΠΑΣΙΡΑΤΟΣ”

ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΙΚΟ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΟΣΜΟ.

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΩΝ ΧΥΜΩΝ

«ΑΝΘΟΣ»

Ο.Ε.Ε. Κ. ΜΑΝΩΛΙΚΑΚΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΘΡΑΚΗΣ 2
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΟΥΣΟΥΡΩΝ 18

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886
ΕΔΡΑ: ΧΑΝΙΑ (ΚΡΗΤΗΣ)

ΧΥΜΟΙ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΟΥ
» ΛΕΜΟΝΙΟΥ
» ΒΥΣΣΙΝΟΥ
» ΖΑΧΑΡΟΥΧΟΙ
» ΤΟΜΑΤΑΣ
ΜΑΡΜΕΛΑΔΕΣ
ΑΙΘΕΡΙΑ ΕΛΑΙΑ

ΚΑ ΦΦΕΔΕΣ
ΖΑΧΑΡΕΙΣ—ΤΕΓΑ
ΖΑΧΑΡΩΔΗ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΧΑΛΒΑΔΕΣ
ΜΠΑΧΑΡΙΚΑ
ΠΟΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΠΟΔΗΛΑΤΑ - ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΑ

τρίτροχα ποδήλατα και άνταλ-
λακτικά ποδηλάτων.

ΚΩΝΣΤ. ΨΑΛΙΔΑΚΗΣ
Με αφάνταστες εύκολίες πλη-
ρωμής

Σας κάνομεν γνωστόν ότι τὰ τρί-
τροχα τὰ πωλούμεν 3.200 δραχ. αντί
4.500.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΨΑΛΙΔΑΚΗΣ
Λεωφόρος Κυδωνίας 82

Η ΑΝΟΙΞΙΣ ΕΦΘΑΣΕ!

Τρέξτε να τήν υποδεχθήτε στα
καταστήματα ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΥΠΟ Τ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΑΚΗ

πού σας παρουσιάζουν για τήν
έποχή:

ΤΑΓΙΕΡ, ΜΑΝΤΩ, ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ώς και τὰ φημισμένα πλεκτά

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

σε μιὰ πλουσιωτάτη συλλογή ά-
πό χρώματα και σχέδια

ΑΝΔΡΟΝΙΚΑΚΗΣ